

بمناسبت سی و دومین سالگرد قتلعام زندانیان سیاسی

صاحبان قدرت و ثروت در ایران چهاردهه است که بر سر سفره خون نشسته اند

سی و دو سال قبل در شهریور ۱۳۶۷ (سالی از دهه خونین ۶۰) هزاران زندانی سیاسی بدست جلادان تازه بقدرت خزیده ای که این روزها فساد و دزدی و غارتگری آنها ورد زبان خاص وعام است، قتل عام شدند . تا جاده ستم واستثمار و دزدی و فساد و اختلاسهای میلیاردری صاحبان قدرت و ثروت از هرگونه مانعی پاکسازی شود. دارودسته حاکم و طبقه استثمارگر و ستمگری که بر متن هشت سال جنگ ویرانگر ایران و عراق، بابرپائی چوبه های دار و جوخه های اعدام، دهه خونین ۶۰ را رقم زدند تا بر روی ویرانی جنگ و خون ، سرنوشت قیام ۵۷ را یکسره کنند. آنها در این اقدام انسان ستیزانه خود حتی قوانین و مقررات

ارتجاعی خویش را نیز زیر پا گذاشتند . زندانیانی که قبلا دربیدادگاه ها محکوم شده بودند و اغلب دوران محکومیت شان به پایان رسیده بود و یا روبه پایان بود، را نیز بدون هیچ دلیل و مدرکی به جوخه های اعدام سپردند. رژیم تازه بقدرت رسیده در شرایط سکوت کشورها و نهادهای مدافع

دموکراسی و حقوق بشر، به زن و مرد و به کوچک و بزرگ رحم نکردند و هرکسی که بدستشان افتاد بعد از شکنجه های طاقت فرسا به قتل رساندند. تا زمینه برای سود اندوزی و تشدید استثمار و غارت منابع کشور و دسترنج عموم، بی هیچ مانعی فراهم شود. صاحبان قدرت و ثروت در ایران چهاردهه است که بر سر سفره خون نشسته اند . بدون تردید روزی فراخواهد رسید که در مقابل توده های زحمتکش و تحت ستم واستثمار ایران، تاوان اعمال ضد بشری خود را خواهند داد.

درسی و دومین سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی یاد و خاطره همه جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم را گرمی میداریم و فراموش نمیکنیم که دهه خونین ۶۰ و قتلعام زندانیان سیاسی در شهریور ۶۷ مصادف خونین طبقه حاکمه با توسل به مذهب و خرافات بانوده های مردمی بود که خواهان آزادی و پایان دادن به ستم واستثمار و زورسرکوب بودند. تداوم کشتار و سرکوب از سوی رژیم حاکم و استثمارگران و دزدان و غارتگران اموال عمومی و خیزشهای پی در پی توده های رنج دیده و اعتصابات و اعتراضات گسترده برغم ددمنشی های رژیم مبین این واقعیت است که توده های زحمتکش مردم تنها با پیروزی براهریمن ارتجاع ونظام طبقاتی دزد و فاسد حاکم است که خواهد توانست به سالها ستم واستثمار و زورسرکوب در جامعه پایان دهد. هنگامی که دریک جبهه انقلابی برای سرنگونی نظام حاکم متحد شده و از طریق شورا ها سرنوشت خویش را در دست بگیرد.

امروز که طبقه کارگر با اعتصابات و زحمتکشان با خیزشهای پی در پی خود چشم انداز نوینی را در عرصه مبارزات اجتماعی گشوده اند در این شرایط دادخواهی خانواده ها وبستگان زندانیان سیاسی جانباخته در دهه ۶۰ نیز وجهی مهم از مبارزه برای آزادی محسوب میشود. درهمگامی با خانواده های زندانیان سیاسی جانباخته ، دادخواهی خانواده ها را به یک خواست همگانی تبدیل کنیم.

درفاجعه خونین دهه ۶۰ و قتلعام زندانیان سیاسی در شهریور ۶۷ هزاران نفر از کمونیستها، آزادیخواهان و بسیاری از رفقای ما جانشان را در راه آزادی و سوسیالیسم از دست دادند. آنها تا آخرین لحظات حیات خود به آرمانهای انسانی خویش وفادار ماندند. ما درسی و دومین سالگرد این فاجعه خونین، یاد همه آنها را گرامی میداریم و پیمان میبندیم که راه و آرمان آنها را پیگیرانه دنبال کنیم.

یاد آنها همیشه زنده و جاوید خواهد ماند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

برقرار باد جمهوری فدراتیو شورائی

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

شهریور ۱۳۹۹